

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DUA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A veszedelem.

Kolozsvár, május 10.

A kormánypárti lapok vést sejtene. Hiába izzadják zúgprókatori fogásokkal a Bánffy diadalát; hiába kurtolják az elégtételt, hiába a mérgek kifakadások a külügyminiszter ellen, mert már maguk se hisznek maguknak. Most már átlátják, hogy Bánffy meg van alázva és verve, s önértetes államférfi nem maradhat többé azon a helyen, a melyen birni kell az uralkodó föltétlen ragaszkodását és bizalmát.

Ezt pedig Bánffy elvesztette, a mint a király Kálnoknak nyilvánította elismerését abban a harcban, melyet a külügyminiszter és a miniszterelnök ur vitáltak meg.

A veszedelem teljes intensitására fellépett. Bánffynak futni kell. Látnak ezt jól a kormánypárti lapok is, de azt is érzik, hogy nincs módjukban a gyorsan bekövetkező bukást megátolni. Ezuttal nem a régi kopott fogáshoz nyulnak, mely hasonlít a sülydő hajót elhagyó patkányokéhoz, hanem egészen új álláspontot foglalnak el. Támadják az ellenzéket, hogy miért nem mennek Bánffynak segélyére. Ez a támadás pedig éppen oly hamis, mint az a bizonyítás, melylyel a Bánffy elégtételt hirdették.

Milyen nevetséges támadás. Az az ellenzék, a mely 20 éven át küzd egy szabadelvűnek nevezett, de minden nemzeti iránt és nemzeti eszmét nélkülöző politikai tábor ellen, most egyszerre kezdje védelmébe fogadni Bánffyt, a ki ennek a hazug szabadelvűségnek a kiválasztott vak eszköze.

Azért mert Bánffy tudatlanságában belebotlott egy olyan konfliktusba, a mely épen elég arra, hogy hatalmának nyakát szegje, de nem von maga után más, a nemzetre káros következményt, — nos hát ezért tessék oda állani Apponyinak, Ugronnak és a többieknek és védjék meg Bánffy Dezsőt, védjék meg a szabadelvű pártot, mert ez a párt van Bánffy Dezső vezérlete alatt hivatva arra, hogy Magyarországot boldoggá tegye.

Ez a párt, a mely 20 esztendő óta egyik megálázásból a másikba hurcolta a nemzetet, egyik jogát a másik után adta fel. Divattá tette min-

denben a megalkuvás szellemét és engedte, hogy a monarchia másik államának provinciajává süljedjünk. Ez a párt kiáltja most segítségül az ellenzéket hogy hatalmát megmentse.

Akkor, mikor a közös külügyminiszter ur a politikai hibák egész láncozatát követte el a nemzet rovására, nem tetta szabadelvűpárt szerint semmi rosszat Kálnoky ur. Akkor, midőn a nemzet jogait csorbitotta, igen szeretetreméltó uri ember volt: hanem most, midőn Bánffytval történt konfliktusa, midőn az uralkodó párt fejének uralmát veszélyezteteti Kálnoky ur, most durva, brutalis és jogtalanul belügyeinkbe avatkozott.

Oh! Ez a párt valóban fényesen manifestálja hazafiságát.

Ez a kirohanás nem teszi nehezzé annak a kérdésnek a megoldását, hogy tulajdonképen mit is félt a hires szabadelvűpárt.

Talán Bánffyt?

Nem!

Talán veszedelmes precedenst lát abban, hogy a külügyminiszter Magyarországot belügyeibe avatkozott?

Nem!

Egyszerűen önmagát félti! A Bánffy megingása az ő veszedelmét jelenti.

Hanem az ellenzék bizonyára nem fog ennek a szabadelvű pártnak a megmentésére sietni. A hirlapi tömeges támadás csak arról fogja meggyőzni, hogy kormányra jutás esetén nem kevésbé fognak az ő támogatására is sietni. És akkor majd nagy lesz valamennyi férfiú, a kik most csak parlamenti fuvalások, hazafiatlan klerikálisok, kőszinű jezsuiták és több effélék. Akkor mellettük emelik fel vitéz fegyvereiket, és harcognak körömszakadtáig. Nos hát csak ezt akarták most illusztrálni, mert a hatalom fénye és a hatalom morzsája az az elementum, a melyben élni tudnak.

X.

Politikai hírek.

A vizjogi törvény revíziója. A földmívelésügyi miniszter tavaly törvényjavaslatot dolgoztatott ki a vizjogi törvény revíziójáról;

Az ibolyáról.

— Szezon ciklik. —

Leirni nem, csak érezni lehet a kedves tavasz első hírnökének, a szerény ibolyának csodás varázsát, midőn az úde, tavaszi pázsiton megpillantjuk.

Hiszen örülünk mi az üvegházi ibolyának is, a mikor még jégvirágokkal van beárjzolva ablakunk, pedig ezeknél hiányzik a poézis.

A környezet és elrendezés jelentékenyen emelik a növényvilág esztetikai hatását, olyan az, mint a foglalvány drága köböz.

A buza virág sötétkéje seholsem érvényesülhetne jobban, mint a megérett kalászos aranyhullámai között. A vadróza rideg köves szirteknek köszönheti szépsége hírét, melyeket zöld ágaiával beszó a életet kölcsönöz azoknak.

Csak az ibolyánál nem érezzük a foglalvány hiányát, éppen úgy érvényesül keleme, ha egy pár szálában gyönyörködünk, mintha egész rét van behimezve ezreivel. — Kétségkívül az ibolyának van a virágok között a legszebb mythosza is.

Már Homér is emliti a Kalyp zó szigetének paradicsomi leírásában: a zöld rét ibolyával volt tele. A megifjult föld újjá születésének jelvényét tekintették a görög költők az ibolyát, de sajátságos, hogy ennek teljes ellentétét a halálra emlékeztette őket sötét színe és földre hajló alakja.

Mi az öröm virágának szeretjük az ibolyát. Az athéneiek legkedveltebb virága az ibolya volt. Oly nagy mennyiségben tenyésztették kertjeikben, hogy az Istenek városa „Az ibolyától illatozó“, „ibolyától koszorúzott“ szép mellékevet nyerte. Az Akropolis hegyén még ma is dusan tenyész az ibolya-

a javaslatot gróf Festetics Andor annak idején áttette véleményadás végett az igazságügyi miniszterhez, a ki a törvénytervezetnek jogi szempontból való megbirálásával Grecsák Károly szegedi királyi táblai bíró bizta meg. Grecsák — mint értesülünk — a javaslatról operátumot készített, a melyet tegnap adott át Erdély Sándor igazságügyminiszternek.

Az állampénztári kimutatás. A pénzügyminiszterium tegnap tette közzé a szokásos kimutatást a magyar korona állampénztárainál ez év első negyedében előfordult bevételekről és kiadásokról. E kimutatással hitelesen is igazolva van az, a mit már hetek előtt volt alkalmunk konstatálni, hogy tudniillik a bevételek felette kedvezőtlenül alakulnak. Szemben a múlt év megfelelő időszakával az 1895. év első negyedének mérlege 6,074.746 frt 10 krral kedvezőlenebb és habár az a félhivatalos mentegetőzés, hogy az év első negyedében rendszerint visszamaradás mutatkozik, a tapasztalás által igazolva látszik, a 6 millió frtot meghaladó deficit mégis akkora, hogy azt a következő évnegyedek aligha lesznek képesek eltüntetni, annál is kevésbé, mivel a kiadási többletek szaporodására biztos a kilátás, ellenben a bevételek fokozódására, a súlyosan érzett gazdasági válság miatt ugyan kevés a remény. A mi a jelen állampénztári kimutatásban különösen aggasztó az, hogy a fogyasztási adóknál mutatkozik 3.30 millió frtnyi visszaesés. Nyilván jele ez annak, hogy az ország fogyasztási képességét támadja már meg a válság, a melyet különben most már azok sem tagadnak, a kik eddig rendteltlenül a gazdasági fellendülés korszakát hirdették. A fogyasztási adókon kívül a dohányjövédék bevételei apadnak 602.509 frttal, a mit a kimutatás kísérő felvilágosítások annak tulajdonítanak, hogy az 1894. évi termés kisebb lévén, Ausztria részére kevesebb dohányt váltott be. Ha még hozzávesszük, hogy ép a stemplinél mutatkozik 342.087 frt bevétel többlet, bizonyára az új terhek bekebelezése és a pörös ügyek révén, előttünk áll a maga valóságában az ország olyan állapota, a melyben keresve sem találhatjuk meg azokat a fénypontokat, a melyekkel a hatalom ez idő szerinti birtokosai hivatkozni szeretnek.

A válság.

Bánffy ismét megy.

Budapest, május 9.

Bánffy Dezső báró — mint értesülünk — legközelebb ismét Bécsbe utazik. Valószínű, hogy a miniszterelnök már ma este kél utazni s reggelre Bécsben lesz, a hol találkoznia fog Jósika Samu báróval, a ki holnapra szintén visszatér Bécsbe Pólából.

A miniszterelnök utazása azért vált szükségessé, mert Kálnoky gróf nem hajlandó meg-

tenni Rómában azt a reklamációt, a melyet tőle a magyar kormány kíván. S ez a kormányra nézve kabinet-kérdés, annál inkább, mert a kedden este tartott minisztertanács is ily értelemben határozott.

E minisztertanács utasításaival ment Jósika Pólába azzal a megbízással: terjessze elő ő felségének, hogy a magyar kormány nem csupán a szentszékhez való elküldés jegyzékéhez ragaszkodik, hanem magairányában a királyi bizalomnak olyatén könyvilvánítását is szükségesnek tartja, a minőben Kálnoky gróf részesült. A mennyiben ez nem adatnék meg, a kabinet kénytelen volna ebből magára nézve levonni a konzekvenziákat.

Hogy, miután Jósika volt megbízva e kérdések tisztázásával, most mégis Bánffy is kénytelen Bécsbe utazni, arra enged következtetni, hogy Jósika Pólában nem érte el a kívánt eredményt.

Két kormányválság.

Kálnoky gróf 14 éves sikerdus politikájának legdusabb sikerei most nyilvánulnak. Külügyeink vezetője, a kinek becses működését még továbbra is kilátásba helyezik nekünk megmutatta most, hogy külügyi politikájával egyszerre tud hihetetlen zavart okozni, kül- és belföldön egyaránt, a mi nem könnyű dolog.

Bécsi értesülés szerint ugyanis az osztrák koalíció közel áll a szétrobbanáshoz, a kormány többségét alkotó pártok a Kálnoky jegyzéken hajba kaptak és már a jövő héten — minden valószínűség szerint — Ausztriában is meglesz a krízis, a kabinetválság.

Ausztriában is. Mert, hogy Magyarországon meglesz, az már csaknem bizonyos.

És a király, a mikor Pólából visszatér, a következő szituációt találja:

A monarchia külügyminisztere súlyosan kompromittálva.

Ugy Magyarország, mint Ausztria oly kormányválságban, melyhez hasonlóan súlyos nem volt az utolsó két évtizedben.

Vajjon megismétlődik-e a bizalmi nyilatkozat Kálnoky gróf iránt?

A kormánypárt ébredése.

A szabadelvű párt végre kijózanodik diadalmi mámorából és tudatára ébred annak, hogy Bánffy „elégtétele“ — talán mégsem egészen megfelelő.

Ma már abban a nézetben volt a szabadelvű párt, hogy a kormánynak, mihelyt a király visszatér pólai útjából, elégtételt kell kérnie. Az esetben pedig — így vélekedik a

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

IV.

Egy bevégzetlen levél.

(Folytatás.)

(72.)

— Helén bolond volt és kaczer, — mondá magában, a mint London északi részének az utcái és gázvilágítása ablakai mellett elhaladt, — de nem tudom elhinni, hogy ennél rosszabb lett volna. Az én dologom lesz ügyelni rá és jövőben a gyeplőt szorosabban tartani. Édes feleség, te nagyon a magad szabadjára voltál érezve — ezután féken foglak tartani.

Valentinnek sürgős dolgai voltak Londonban, miket el kellett végezni, mielőtt a felesége után nézhetett volna. A Postcard legyőzötése olyan veszteséget jelentett, mi szinte fináncziális bukással járt. Pénzt kellett felvenni, bárminő áldozattal. Nem tudta reá venni magát, hogy a gyepon történt veszteség, iért az anyához forduljon segítségért; először azért, mert az anyja már eddig is nagyon bökést és nagylelkű volt hozzá; és másodszor, mert másféle nehézségei is voltak, másféle mulhatatlanul kielégítést igénylő adóságok, melyekért kénytelen lesz az anyjához folyamodni.

Ezen körülmények között egy pénzkölcsönző zsidóhoz ment, s hogy a fizetés napjára pénzt kapjon tőle, ottan mélyen bele-

párt — ha a kormány nem kapja meg a kívánt elégtételt, ebből le kell vonnia a konzekvenziákat, vagyis föl kell vetnie a kabinet-kérdést, vagyis le kell mondania.

Ez a kérdés dominálja most a párt életét és e mellett a szentszékhez menesztendő jegyzék elküldése másodrendű kérdéssé vált. A párt ugyanis úgy gondolkozik, hogy a Vatikán a Bánffy és a Kálnoky között lefolyt jegyzékváltásból tudomást nyerhetett arról a szándékról, a melyet ebben az ügyben a magyar kormány és a külügyminiszter táplált; magának a jegyzék elküldésének a dolga most már csak a külügyminisztert illeti. Az ismét újabb kérdés, hogy a külügyminiszter esetleg nem teljesíti egyszerűen kötelességét, a melyet a kiigyezés értelmében teljesítenie kell. Ez esetben a kormány a kérdést ismét csak a király ítélőszéke elé tekertheti.

Kálnoky vezeklése.

A bécsi klerikális „Vaterland“ a párisi Matin nyomán azt a hirt közli, hogy Revertera gróf, az osztrák-magyar monarchia vatikáni nagykövete, a pápánál, Kálnoky gróf megbízásából dezavualta ama keserű szavakat, melyeket kénytelen volt a nunciussal szemben használni.

A Vaterland megjegyzi. hogy jó okai vannak arra, hogy a hirt ne tartsa valótlannak. E klerikális lap e kijelentése nekünk éppen elég, hogy egy szót se higgyünk el az egész dologból.

Hamis azonban az a hir is, mintha a Vatikán reklamáció tárgyává akarná tenni a Kálnoky levelét. Ellenkezőleg, Rómában legjobban szeretnék eltusolni a dolgot. Nagy reményekkel néznek azonban a magyar főren díháznak újabb tárgyalásai elé és a Vatikán információi szerint, teljesen bizonyos a reformjavaslatok újabb elvetése.

Bánffy beadta lemondását.

Biztos forrásból jelentik, hogy Jósika Samu báró a minisztertanács eredményegyanánt magával vitte ő felségéhez Pólába, Bánffy lemondását, melyet az uralkodó most már kétségkívül elfogad. Ennek publikálását a hó közepére várják.

Róma meglegedése.

Bécsből táviratozzák, hogy a „Pol. Corr.“ római levelezője az ottani intézőkörök nagy meglegedését fejezi ki Kálnoky grófnak hivatalában való megmaradása felett. Kálnoky Olaszországban nagy tiszteletnek és teljes

mártotta magát a bajba. A zsidó irodájából a Tattersallba ment, hol majd nem olyan jól ismerték, mint Lord St. Austell. A fő ügynökkel beszélt, egy olyan emberrel, a ki vel bizalmas viszonyban volt, mióta e hires árverezési helynek a látogatója volt.

— A múlt májusban egy lovat adtak itt el — mondá — egy telivér pejt, a Makaroni unokáját. Nagyon szeretném tudni, hogy az a ló mennyiért kelt el. Egy fogadást tettem rá.

— Mennyiben fogadott Belfield ur, ha kérdésemet nem találja impertinenciának? — kérde az ügynök.

— Jones, még ha az volna sem venném rossz neven magától — válaszolá Valentin. Kettőt tettem egyre, hogy Ravioli kétszáz fonton felül ment el.

— Sir, biztosítom, hogy ön nyerni fog. Én emlékezem arra a lóra. A Poppingay százados istállójából való volt és azok mind jók voltak. Azonban, egy percz alatt megnéztem a katalógusban. Május 7—10—14; igen, megkaptam — vadász-lovak, park-lovak, kocsi-ba való lovak.

Az ujjá régig futotta a katalógus lapjait, s gyakorlott szeme bámulatos gyorsasággal követte a számokat. A lovak vétel ára a numerosok mellett lévő tétre volt jegyezve, s a vásárlók neve a lap másik oldalán volt beírva.

— Ravioli, öt éves, telivér — olvasta. Belfield ur, az ön pénze biztos. Kétszázhetvennyolc arany volt az ára. Lord St. Austell vette meg.

— Gondoltam, hogy nyerek, — válaszolá Valentin könnyedén. Jó éjt; ezer köszönet a szíveségéért.

Éppen annyi ideje volt, hogy az ország nyugoti részébe menő délutáni vonalat megkapja, egy olyan vonatot, mely Waterlooól későn indult, és a Chadford állomásra éjjel előtt néhány percczel érkezett meg. Lassu teher vonat volt olyan, melylyel ő csak a legnagyobb szükség esetében utazott.

Ő nem sürgönyözte meg az érkezését sem az anyjának, sem a feleségének. Tervé-

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. Május 10.

A műhelyben.

A Múza jön s enyelegve sugja:

Jövel a szent berekbe, várak.

Repülnek s ez a durva gép itt

Legyőtri lelkemről a szárnnyat.

És győtri, győtri bódulattal,

Gondok gomolygó fellegetével,

S ezernyi, színes eszme-szakra

E zürös fellegekbe vész el.

Aztán sokára, valahára

Lejár a lomha gyári óra.

Hamar e tompa, szürke légből.

Szabad mezőkre hús bokorba.

S szabad mezőn a hús bokorba

Mi bánt? Egy pók! Fény szürte hálón

Gyilkol egy fényes kis bogárkát.

Szegény bogárka: színes álmom!

Jékey Aladár.

Tavasz.

Itt a tavasz újra, visszajött,
Olyan ifju, szép mint azelőtt.

Meg se látszik rajt, hogy halva volt,
Még a hantja is feltámadott.

Mindenütt fény, új zöld, új virág,
Sirjából kilebbent ifjuság.

Holt kopáron csak egy hant maradt
S az én ifjuságom az alatt.

JÉKEY ALADÁR.

bizalomnak örvendő a béke ügye iránt tanúsított odaadása, államférfiai ügyessége és lojalitása miatt. Egyértelműleg elismerik különösen azt a tökéletes tapintatot, melyről ő hogy elejét vegye a szövetséges államok közti incidenseknek, köztük a köteleket szorosabbra tudta fűzni.

Mi elhisszük, hogy Rómában, még a kiderült kétszínű játék után is bíznak Kálmányban. Csak az a kérdés, hogy elhiszi-e — Kálmoky gróf is?

A delegációk elhalasztása.

Tegnap még azt jelentették, hogy a delegációkat pünkösdt után teljes bizonyossággal összehívják. Huszonögy óra alatt lényegesen megváltozott a helyzet. Bécsből most jelentik, hogy ama hangulatváltozás következtében, mely Budapestben, különösen a szabadelyű párt körében beállott, fölötté kétségessé vált, megjelenik-e e hónap 12-én a delegációkat összehívó királyi kezirat.

Bécsi mérvadó körökben a legnagyobb bizonytalanság uralkodik. A helyzet csupán a király visszaérkezése után tisztázódhatik.

Uj fordulat Szerbiában.

Budapest, május 8.

Éjjel érkezett táviratok szerint Szerbia új és meglepő politikai fordulat előtt áll, a mely arra mutat, hogy ismét a mérsékelt radikálisok kerülnek felszínre.

Ez a fordulat egyrészt az uralkodó családban levő zavaros és boldogtalan viszonyokban, másrészt az ország pénzügyeinek rohamos hanyatlásában találja indító okát. Jelenleg Szerbia minden tényezője Natália exkirálynőre veti pillantását. Milán exkirály a nejevel való egység következtében elhagyta az országot. Natália exkirálynő most vonakodik hosszabb tartózkodásra Belgrádba júni és ezt azzal indokolja, hogy nem teheti meg, mert az általa gyűlölt Krisztics Nikola még mindig a kormány élén van. Hosszabb tartózkodásra csak oly feltételt alatt menne Szerbiába, ha vagy liberális, vagy radikális kormány lépne a mostani helyébe.

Sándor király szükségképpen elogat fog tenni anyja követeléseinek, nemcsak azért, mert szívesen látna magánál, hanem azért is, mert a radikálisok nem vonakodnának neki megszavazni az oly sürgősen szükséges hitelt.

A táviratok a következők:

Belgrád, május 8.

A liberálisok vonakodnak a kormány alakításának elvállalásától. A király megbízta tehát Gruicost és Georgevicset, hogy a radikálisokkal lépjenek kormányalakítás céljából érintkezésbe.

Belgrád, május 8.

Milán exkirály feleségének határozott követelésére utazott el Szerbiából. Natália azonban most azzal az újabb követeléssel állt elő, hogy csak ama feltételt alatt fog hazamozni ideig Szerbiában tartózkodni, ha az általa gyűlölt Krisztics lemond a miniszterelnökségről.

Natália haladó- vagy radikális párti kabinettét óhajt. A haladó párt vezérei azonban még nem látják elérkezettnek idejüket és a mai viszonyok között nem hajlandók kormányt vállalni, s így valószínű, hogy legközelebb radikális kabinet jut uralomra.

Belgrád, május 8.

Krisztics-kormány tagjai tanácsra gyűltek össze. Minden pillanatban lehetséges, hogy lemond a jelenlegi miniszterium. Natália ideérkezése alkalmából nagy politikai amnesztiát várnak.

Belgrád, május 8.

A király a radikális párt több vezérével tanácskozott és Pasicsnak fölajánlotta a miniszterelnökséget. Vuicsnak pedig a pénzügyminiszeri tárczát. A tanácskozás eredménye az, hogy lehetőleg oda fognak hatni, hogy a jelenlegi miniszterium átmenetileg megmaradjon az ügyek élén, míg a krízist teljesen meg lehet oldani.

„A jogtalan néphez.”

(Sajtóper.)

Budapest, május 9.

Az utóbbi időben megindult szociálista pörök most oly gyorsan fognak tárgyalásra kerülni, hogy csak e hónapban is négy ily esküdtzéki tárgyalás lesz. Ma az a proklamáció képezte elbírálás tárgyát, a melyet „Magyarország jogtalan népéhez” felirással a „szociáldemokrata párt vezetősége” bocsátott ki s osztott szét, a míg el nem kobozták, országsszerzte a nép között.

Az inkriminált nyomtatvány miatt a kir. főügyesség indított eljárást, még pedig btkv. 172. §-ba ütköző osztálygyűlöltre való írgatása címén s érte Pfeiffer Sándor magánhivatalnok, a magyar szociálisták egyik agilis, fiatal tagja vállalta el a felelősséget. Tulajdonképen nem egyéb a bevádolt irat, mint egy reklám-röpir a szociálisták közlönyének, a Népszava és Volkstimmue című lapoknak, a hol e jelszókkal: „Le az osztályállammal! Eljén az általános választási jog!” stb.

Zsufolt, főleg munkásokkal teli teremben kezdik meg a tárgyalást, melyen Zsitvay Leo elnököl, szavazóbírák Lenk Gyula és Czekélius Marcel, jegyző Krenedics Gyula. A közvéd részéről Geguss Gusztáv dr. jelent meg a főügyesség képviselőjében, a vádlottat pedig Pollák Illés dr. védi, a ki a szociálistáknak állandó védője.

Az elnök miután az esküdtzék megalakult, kihallgatja a vádlottat az általános kérdésekre. Pfeiffer Sándor 23 éves, vasmegyei születésű, izraelita nőtlen, volt magánhivatalnok.

Elnök: Mi most a foglalkozása? — Hirlapíró. — Mely lapnál? — A „Népszava” című szociálista napilapnál. — Végzett ön valami iskolát? — Erettségi vizsgát tettem Bécsben.

Ezután a vádlevelet, melyben kifejti a főügyesség, hogy azért emelt panaszt, mert a felhívás féktelen módon írgatja a szegényebb osztályt a vagyonosok ellen. Pollák Illés dr. kérésére az inkriminált felhívást egész terjedelmében is felolvassák, mire a szerzőség kérdésében tesz a vádlott vallomást. — Előbb azonban jelenti az elnök, hogy a vizsgálat szerint a nyomtatványból 20,000 példányt készítettek s azokból 15,000-et a fővárosban hoztak forgalomba. Utóbb a talált példányokat, melyeket krajezárjával árusítottak elkobozták.

Az elnök: Ön írta az itt szóban levő felhívást? — Én s aztán kinyomattuk, hogy munkástársaink közt terjesszük.

Egy esküdt: Miért használja ön e kifejezést „munkástársaim”? — Iskoláim végzése után díjnok voltam s így joggal mondom magam is munkásnak.

Gregus közzváltl: Nemde, ön tagja a szociáldemokrata párt vezetőségének? — Igen, a múlt év óta. — Tehát a felhívás megírásakor is már az volt? — Ugy van.

Pollák Illés dr.: Mi indította önt annak megírására? — Csekély erőmmel hozzá akartam járulni, hogy a munkások kitűzjenek az általános választói jogért s felvilágosítani akartam őket, hogy ahhoz joguk is van.

Ennyire terjed a bizonyítás, mire Greguss Gusztáv közzváltl mondotta el vádbeszédét.

Országos magyar vivó-verseny.

Eczim alatt érdekes közleményt ír Clair Vilmos a „Hazánk” tárczájában, a melyből közöljük a következőket:

Kardok csatogásától és vitörök csengésétől fog viszhangozni vasárnap a bpesti Vigadó nagyterme.

A magyar vivósport matadorjai fogják összemérni erejüket a külföldi championjaival. Magyar, osztrák, olasz és cseh amatőrök fognak megküzdödni a magyar állam, Budapest főváros és a vendég külföldi vivó-egyletek biztositásaiért, elismert tekintélyű vivómenterek és amatőrök jurejé előtt.

Ez lesz az első nagyobbabású országos vivóverseny és nemzetközi vivómérkőzés a magyar állam területén.

Bemutatása a magyar vivósportnak a nagy külföld előtt.

És ha ezuttal a magyar fegyvereknek nem is sikerülne kivívni a győzelmi babért, abban biztosak lehetünk, hogy utolsók leszünk.

A magyar kardiskola becsülettel meg fogja állani a helyét s ki fogja érdemelni egész Európa tiszteletét és elismerését.

*

Nem habozunk különben kijelenteni azt sem, hogy elvi szempontból egyáltalában nem vagyunk barátai a mesterek nyilvános versenyvivásának. Ezek lehetnek érdekesek, mint látványos mutatványok, lehetnek tanulságosak is a kardvivókra, mint tanulmányok, — de a vivómesteri testületre nézve egyáltalán nem előnyösek. Értjük, ha a mesterek — a múlt évtizedek példájára — megverekesenek egymással, egymás közt, zárt ajtók mögött, a mesteri diplomáért, de semmiesetre sem tartjuk helyesnek ezt a versenyvivást a nagy nyilvánosság előtt, mert ez rendszert egykímás versenyző mester reputációjának és hírnevének rovására történik. Hiába, a nyilvánosság mindig a közvetlen impressziók határa alatt áll. Mindenki illetékesnek tartja magát, szakember és laikus egyaránt, hogy a maga szempontjából ítélhesen a versenyzők fölött. A szakember véleménye, a ki az ilyen versenyekben a lényegét keresi, sohasem lehet veszedelmes, ellenben a laikus közönség itélete igen.

Az mindig a győztes fél pártjára áll s elképzelni sem tudja, hogy a győzelmet esetleg a véletlen szerencse szerezte meg a győztesnek s nem tudása és ügyessége. Ez előtt a közönség előtt mindig a győztes mester a legjobb mester, ennek a szalonját látogatja, ezt ünnepli, ezt kényezteti, — rovására a többi vivómestereknek, a kik úgy a gyakorlati vivás, mint az elméleti oktatás terén talán messze fölülállanak a győztesen, de a kiknek a versenyen nem kedvezett a szerencse.

Boldogult Keresztessy Józsefnek, az ország, de sőt talán, a kontinens legkiválóbb vivómesterének is ez volt az elvi álláspontja a mesterek nyilvános mérkőzésének kérdésében. Ő nem is verekedett sohasem nyilvánosan, sem mesterrel, sem tanítvánnyal. Pedig ha valaki, úgy teljes bizalommal csak ő tehetette volna a mesterek közül, mert ő — győzhetetlen volt.

A brassói állami kereskedelmi akadémia tanulmányutja.

A kereskedelmi szakoktatás, szoros összefüggésben levén a gyakorlati élet követelményeivel, mulhatatlannal megkívánja, hogy azon ifjak, kik hivatászerű czélul tűzték maguk elé a kereskedelmi elméleti kiképzést, a realis életben közvetlen szemlélet és saját megfigyelések alapján tanulmányozzák azon városokat, melyek földrajzi fekvés, ked-

vező összeköttetések s a lakosság ipartűző szel-leme által kiváló ipari és kereskedelmi pontokká fejlődtek. Az elméleti képzés a közvetlen megfigyelés alapján erősebb gyökeret ver az emlékezetben, s a saját tapasztalat értékes benyomásokkal gazdagítja a gyakorlati kereskedelmi életre készülő ifjakat.

E szempontokból kiindulva szervezte a brassói áll. keresk. akadémia ez évi nagyobb szabású külföldi tanulmányutját.

B u d a p e s t i három napi részletes meg-szemlélet után, S z é k e s f e h é r v á r o n a Felmejer-féle képfestő-gyárat tekintették meg a tanulók; B é c s b e n a város építészeti nevezetességein kívül a Kunst-historisches muzeumot és az Oesterreichisches muzeumot.

B r ü n n b e n Löw Károly posztó- és gyapjukelme-gyárat s a város nevezetességeit. P r á g a b a n a Hradstint összes nevezetességeivel, a Szent-Vitus templomot a cseh királyok sirboltájával, az egész várost.

S m i c h o w b a n a világhírű waggongyárat.

Innen az Elbe mentén a gyönyörű szász Schweitzon át L i p c s é b e tértek, hol a Siegesdenkmal, egyetemi könyvtár (Albertinum) Luther és Melanchton szobrát, Brockhaus könyvkiadó cég munkálatait, könyvbörzét és a tőzsdét szemléltek meg.

M e i s s e n b e n Európa legrégibb porcellán-gyárában a gyártás egész technikáját és az edénygyűjteményt tekintették meg. Kiváló fénypontját képezte az utnak Albrechts burg várának megtekintése, mely a középkori német lovagvár-építészetnek csodás-szép remeke.

D r e z d a n á b a n a műtörténelmi kincseket tanulmányozták. A város megtekintésén kívül megsemmélték az Albertinum as-sy, trójai, egyiptomi, görög és római régiségeit és a modern szobrászok alkotásait. — A G e m ä l d g a l e r i e - b e n a gobelineket, a középkori festészet műveit; Tizian, Corregio, Palma, Vecchio, Veronese, Tintorello képeit és a világ legszebb festményét: R a f a e l S i x t i n i M a d o n n á - j á t. Továbbá Dürer, Murillo, Rubens, Rumbbrandt, Kaulbach, Makart és Munkácsy képeit.

Megtekintették a Matematikai-physikai gyűjteményt; a Grünes Gewölbe-ben a szász kir. kincstár arany és ezüst kincseit, a gyémánt, rubin és zafir-gyűjteményeket s az elefántcsontból való műremekeket.

A J o h a n n e u m - b a n a kínai és japáni porcellán-gyűjteményt, Böttgernek, a porcellán európai feltalálójának gyártmányait, sevrési, berlini, bécsi, svéd, herendi magyar porcellánokat és a régi olasz majolikákat tekintették meg.

A tanulmányut 14 napig tartott. Részt-vett a tanári kar tagjain kívül 26 tanuló. Az utiköltség, melybe mindennemű kiadás be volt foglalva, 60 frtra volt előirányozva.

A kalap.

(Románéz.)

Most, hogy a tavasz újra megjelent,
És hegyen-völgyön új élet fakadt,
Érdekes szerelmi románéz történet
A sétatéri gesztenyek alatt.

Történetünk hőse egy fess gyerek,
Igen feszes és daliás alak,
Ki más járhatna holdas éjszakán,
A sétatéri gesztenyek alatt?

S a költői est méla csendiben,
Daliás ajkához egy ajk tapadt,
A fülmile vert édes dallamot . . .
A sétatéri gesztenyek alatt.

És e perczen suhint egy durva bot,
S a helyszínen csak egy kalap maradt
De a kalapból egy név kandikált . . .
A sétatéri gesztenyek alatt.

A rendőrségi könyvben írva áll:
Hogy egy rendőr, ki ma arra haladt,
Egy vadonat új czilindert talált
A sétatéri gesztenyek alatt.

(t. p.)

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, május 10.

— **Képkiallítás Kolozsvárt.** Budapestről írják: A „Nemzeti Szalon” 130 darab, hazánk elismert elsőrangú festőművészeitől eredő eredeti műtárgyat indított utnak 40,000 frt értékben Kolozsvárra. Képvisele lesznek a kiállításon, hogy többet ne említsünk: Vastagh György, Vágó Pál, Tölgyessy Artur, Margitay Tihomér, Mesterházy Kálmán, Telepy Károly, Innocent Ferencz, Kinnach László, Korohnyay Ottó, br. Mednyánszky László, Bródszky Sándor, Spányik Kornél, Ipoly Sándor, Vastagh Géza, Molnár József, Dudits Andor, Pap Henrik, Thán Mór, Zemplényi Tivadar, Baditz Ottó, Neogrady Antal s még számosan a régibb és ifjabb művészgárdából, mindmegannyi oly műbecsrel bíró művekkel, hogy a kiállítás meg a kényesebb műzilest is ki fogja elégíteni. — E hét végén a

kiállítandó műtárgyak már Kolozsvárra érkezvén, ugyanekkor Vastagh György a N. Sz. elnöke és Mesterházy Kálmán műtáros is leérkeznek a kiállítás rendezése és a megnyitás ünnepélyességének előkészítése céljából. A kiállítás megnyitása f. hó 16-án leend, melyen a Nemzeti Szalon egy nagyobb küldöttsége fog résztvenni.

— **Zöld a mező,** zöld az erdő is, ma-holnap, teljesen. A kertek gyümölcsfái virágokkal pompáznak. A zelnice cserje már hullatja szerény fehér virágát, az orgona bokor bimbói most pattognak kifele, hogy lilaszínű szép virágokkal s kellemes illatukkal hirdessék a tavaszt. A kolozsvári sétátér fái jobbra már mind zöldek. — A belváros utcáinak jávorfái virágukat már el is hullatták s most teljes lombkoronával pompáznak. A rétek pázsitjának világos zöld szőnyegébe bele szőtte a tavasz mesteri kezekkel a fehér, sárga, lila s piros virágokat. — Kellemes a szemnek különösen a trencsintéri park pázsitja. A gyerekek a fűzfa hejait lehúzzák a galyról, tilinkot faragnak belőle s fújják azt az egyhangú s mégis édes és mindenki által megértett nótát: hogy itt a tavasz, közel a nyár, ezentul minden bokor szállást ad.

— **Talált kincsek.** Ma reggel K. R. egy 1501-ből datált jókora aranypénzt mutogatott egyik ismerősének az utcán, a mely pénzt állítólag kőmives-féle munkás emberektől váltotta. Ezek az emberek tudakozódtak K.-tól, hogy az olyan pénz, a melyhez igaz uton jutottak, veszély nélkül beválthatják-e? Ebből lehet következtetni, hogy az illető munkások valahol elásott, vagy falba rakott kincsről találtak, a mi nem is volna nagyon lehetetlen, ha tekintetbe vesszük, hogy Kolozsvárt ez idő szerint sokfelé folynak az épületrombolások és építkezések és hogy valamikor nem hiába nevezték el e várost kincses Kolozsvárnak.

— **Gyászjelentés.** A korán elhunyt ifjú gróf Esterházy Dénes haláláról a gyászoló család a következő szomorú-jelentést adta ki: Galanthai gróf Esterházy Kálmán országgyűlési képviselő és a képviselőház jegyzője és neje Bethleni gróf Bethlen Paulina; leányai: Irma, férje széplaki Makray László és gyermekek; Agnes, férje branyicskai báró Jósika Lajos és gyermekei; valamint az összes rokonság nevében szomorodott szívvel tudatják, hogy fiok, testvér és nagybátya: dr. galanthai gróf E s t e r h á z y D é n e s folyó évi május hó 9-kén reggel, életének 33-dik évében az Urban elhunyt. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 10-én délután 3 órakor fognak Budapestre a Vöröskereszt-egylet kórházának kápolnájában, a róm. kath. vallás szertartása szerint beszenteltetni, azután Kolozsvárra szállítva, ugyanott folyó hó 11-kén délelőtt 11 órakor a vasuti indóháztól a közös sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat Kolozsvárt folyó hó 13-án reggel 10 órakor a t. piarista-atyák templomában fog a Mindenhatónak bemutatni.

— **Czirkusz** Ma este egy érdekes mutatvány fogja élvezetessé tenni a műsort. Ma produkálja magát először Mister Richard hasbeszélő automatájával. Ezenkívül ma még az Eltons testvérek is felfognak lépni.

— **Utcaszepítés.** Panaszt tettünk, hogy az utcákat oly későn seprik, hogy a járókelők a legnagyobb port kénytelenek eltűrni. Igen jól tenné a köztisztasági felügyelő ur, ha a nagyobb forgalmu utcákban már a hajnali órákban hozzákezdene a járdák seper-tetéséhez.

— **A külvárosi panasz.** A kolozsvári külmagyar-utcai lakosok panaszkodnak. Eltekintve attól, hogy felváltva sár, por kellemetlenné teszi a járás-kelést, egy nagy kellemetlensége van az egyik soron lakóknak abban is, hogy az utcái lámpák mind az egyik soron vannak elhelyezve. Mitűnt pedig mind a két sor lakossága egyformán fizeti a városi pótdadót, arra kéri a hatóságot, hogy neccak a „közhasznú és kulturális” intézettekkel ellátott oldalra állíttson lámpákat, hanem állíttasson a másik sor adófizető közönségének is.

— **Hulla a Szamosban.** Ma délelőtt a Csértörő malomnál a Szamos árkából egy 15–16-évesnek látszó cselédleány hulláját fogták ki. Ugy látszik, hogy már régen lehet a vízben, mert a test már feloszlásnak indult. A hullát a bonctani intézetbe szállították, a hol meg fogják alapítani, hogy véletlen szerencsétlenség, vagy orvászár áldozata-e?

— **Eljegyzés.** Tegnapelőtt tartotta F e k e t e G y u l a eljegyzését Kunec Elek tanterületi főigazgató bájos és művelt leányával I l á v a l.

— **Az egyetemi köri majálisra,** mint halljuk, Csik a György ismert primásunk bandája fogja buzni a talp alá valót A Lő-völde izléses feldíszítéséről pedig Duchony A. kárpitos fog gondoskodni.

— **A kolozsvári fodrász- és borbély magyar asztaltársaságnak,** elnöke Schmiedtmayer Lajos, és pénztárnokká Szabó Antal, a társaságnak nevében 5 frtot adtak kezéhez a kolozsvári iparos agg-menház javára. Ez összeget rendeltetése helyére juttatjuk.

nek az volt az egyik része, hogy Helent meg-lepi, és ezért kész volt magát annak a kellemetlenségnek kitenni, hogy akkor érkezik oda, és megy be a házba midőn a cselédék már az ágyban lesznek. Azonban azt reményelte, hogy Adrián a könyvtárban lesz, mert rendes szokása volt éjjel után még hosszasan ott olvasni.

A chadfordi állomás szinte öt mértföldnyi távolságra volt az apátságtól, és Belfield urnak nem volt kedve a hosszas gyaloglásra.

Az állomási Hotel, egy tisztességes vendéglő, mely alkalmilag egy fogatos kocsi-val tudott szolgálni, nyitva volt, tehát Valentin bement, palinkát és szódát rendelt, és kocsi-t, mely ötöt az apátságba vigye.

A vendéglős és a kocsi lusták és lassuk voltak, Valentinnek egy negyed óráig kellett várakozni míg a lovat befogták és a kocsi készen volt. Az ivóban állott, a palinkáját itta, és a vendéglősnével beszélgetett, a kit gyermekkorá óta ismert.

— Nem gondoltam, hogy az éjjel szerencsém lesz Belfield urat kiszolgálni, mondá az asszony. De én mindig fent vagyok erre a vonatra, és a leányokat aludni küldöm. És azért reggelként mégis én vagyok az első a felkelésben. És vártam is már Belfield urat, hogy lejöjjön az apátságba, mert a feleségét láttam a napokban Lady Belfielddel kocsi-kázni, most is éppen olyan szép, a milyen volt, de sápadtnak és egészen rossz kedvűnek látszott.

— Igen, ő nincsen egészen jól. Azért jött ide, hogy az egészsége helyreálljon.

— Elhiszem azt. A londoni élet tönkre teszi az uri asszonyok egészségét, — válaszolá a vendéglősné, a fejét olyan sokatmondólag rázva, — mintha ő a nagyvárosi életet ösmerné.

Belfield ur — folytató — az utóbbi napokban egyik barátja Chadfordban időzött,

de ez alkalommal nem hozta le a lovat, még cselédet sem hozott magával. Olyan csendesen jött ide, mint bármelyik iparos.

— Valóban? És ki az?

— Lord St. Austell. A férjem látta őtet tegnap este a folyó mellett sétálni, éppen a Bárány kertjén kívül; és aztán hallotta, hogy ő Lordsága már három nap óta van a Bárányba szállva, a mi pedig tekintetbe véve, hogy a halászaton kívül az évrnek ebben a részében nincsen egyébféle sport, és hogy a Bárányban olyan rosszúl főznek, hogy rosszabbul nem lehet, a férjemmel együtt nagyon csodálkozunk, hogy egy olyan ur, a milyen Lord St. Austell, miféle mulatságot tud itten találni.

— Oh, az igazi sportsman mindig talál magának mulatságot — válaszolá Valentin könnyedén.

— Lehet, hogy a halászatért van itt és ez az oka, hogy nem hozta el a lovat.

— Ah, itt van a kocsi; — jó éjszakát Crumpné.

Valentin az ócska kocsi-ba ugrott, s a Chadfordba vezető uton rázatta magát.

A mint a Bárány előtt elhaladtak, felnézett.

— Igen, a hidra nyíló nappali szobának az ablakai ki voltak világítva, ugyanaz a szoba volt az, melyet St. Austell és Beeching ezéltől három évvel elfoglaltak.

Tehát a felesége szeretője itt volt. A szeretője! A Ravioli felett való leleplezés csálhatatlan bizonyítéka volt a St. Austell gazságának, még abban az esetben is, ha a Helén viselkedéséhez még mindig férhetett kételey. — De Valentin előtt úgy tetszett, hogy ezek ellene szövekedtek, hogy az ő vakságán együtt nevettek — ő rája nevettek, a ki a lovak körül szerzett tudományára büszke volt és a kit oly könnyen meglehetett csalni.

És ez még nem volt minden. Visszapillantott és sok mellékkörülményre emlékezett, pillantásokra, szavakra, érzésekre és elválásokra, találkozásokra, melyek véletleneknek látszottak, mindenféle körülményekre, melyek magukban véve csekélységek voltak, de a titkos bűnnek a jelei és bizonyítékai voltak. — Ő oly bizonyos volt a felesége hűségéről, de oly bizonyos, hogy ő volt az utolsó, a ki e jeleket, melyek az egész világ előtt világosak voltak — észre vegye.

— Ha tudtam volna, hogy minden asszony — De nem, van egy jó asszony a világon, az én anyám; és én abban a hitben nevedtem fel, hogy minden művelt nőnek olyannak kell lenni, a milyen ő.

Én azt gondoltam, hogy egy jó szülé-tésű leánynak a természetében van szűzies-nék lenni és igaznak. — Tudnom kellett volna, hogy ez nem ugy van. Az isten tudja hogy hallottam elég történetet, melyekből tanulhattam volna — de azt gondoltam, hogy van egy határvonal.

Dühének a gyötrelmében a fogait csikorgatta, de a felesége álnokságának a gondolata nem bántotta jobban mint a saját vakságának és teljes bizalmának a gondolata.

Az öreg gebe elég jól haladt az uton, sietett a dolgát elvégezni, hogy az istálló-jába visszamehessen; de a Valentin türelmetlenségének úgy tetszett, mintha csiga módja szerint másznának. Végre megállott a kocsi, a kocsi szállott, hogy az avenuebe vezető kaput kinyissa.

Ezt a kaput ritkán zárták be éjszakára. A kapus ablakai sötétek voltak. Midőn fele utján voltak az avenenek, Valentin oda kiáltott a kocsi-snak, hogy álljon meg és ő kiszállott.

(Folytatása köv.)

— **A Martinovics-ünnepe**ly iránt igen nagy az érdeklődés, a bizottság mindent elkövet sikere érdekében. Már megemlékezünk a program pontjai közül dr. Márki Sándor egyetemi tanár tanulmánya gyöngye lesz az ünnepélynek. Márki Sándor első czikkei egyikében, melyekkel irodalmi munkásságát megkezdette, Martinovicsról szólott. Fischer Zsigmond emlékbeszéde bizonyára szellemes felfogást fog visszatükröztetni. Hamvas József alkalmi ódája csak újabb bizonyítéka lesz az ifjú író magas tehetségének. Ezenkívül szavalni fog Szabó Ernő, ki az egyetem egyik legjobb szavalója. Az ünnepélyt Krenner Miklós rövid elnöki megnyitója vezeti be.

— **A mensa academica** javára adakoztak: Dr. Hegedűs István budapesti e. t. 10 frt, dr. Therner Adolf e. t. 50 frtos alapítványának II-dik részlete 5 frt, Bárdy József ívén: Bárdy Károly 5 frt, Breuer Zsigmond 2 frt, Kádár János 1 frt, Várady N. 1 frt, Bardóc N. 1 frt, Biró Sándor 50 kr, Létay N. 1 frt, Bodonyi József 1 frt, Vass József 50 kr, Barabás Sándor 1 frt, Adorján 1 frt, Révész Oszkár 1 frt. Fogadják a bizottság köszönetét.

— **A gyógyszerészek májálisának** meg hívott a mai napon szép küldötték. A kik meghívót esetleg nem kaptak, de erre igényt tartanak, a Hintz-féle patikában kitett ívre fölírhatják neveiket.

— **A szolnok-doboka-megyei** egyetemi hallgatók f. hó 9-én gyűlést tartottak a „mensa-academica” javára Deesen rendezendő nyári táncmulatság érdekében, melyen a számos tagból álló bizottság megalkulása után, különféle teendők beszélgettek meg, melyek a mulatság minél fényesebb sikerét czélozzák. Reméljük, hogy a lelkes bizottság fáradozásait szép siker fogja koronázni.

— **A III. országos gazdakongresszus** szervező bizottsága gondoskodott arról, hogy a vidékről nagy számban felrúduló tagok a székesfőváros színházait és egyéb szórakozó helyeit könnyen meglátogathassák. A színházak és egyéb mulatóhelyek igazgatóságai olyan megállapodásokra jutott, hogy azok nagyobb számú jegyet bocsátanak a szervező bizottság rendelkezésére, úgy hogy azokat a kongresszus irodájában beszerezhetik. A színházak közül jegyek válthatók a kongresszus irodában f. hó május 19-től kezdve a nemzeti színház és népszínház május 20-iki és 21-iki előadásaira, a Wulff-cirkus május hó 20. és 21-iki előadásaira, a Somossy-féle fővárosi orfeum 19-iki és 21-iki előadásaira. Az előadások műsorát a jövő hét folyamán teszi közzé a szervező bizottság — a mikor is előjegyzéseket elfogad a kongresszus titkári hivatala.

— **Baross Gábor mauzoleuma.** Klobusiczáról nyert értesítés szerint tegnap nagy ünnepségek között helyezték örök nyughelyére Baross Gábor volt kereskedelemügyi miniszter hamvait az e czélra felépült díszes mauzoleumban. A gyászünnepegy alkalmából a képviselőház küldöttsége nevében Darányi Ignác tett le szép beszéd kíséretében koszorút a koporsóra. Peldáját követők számos küldöttség szónokai. Az ünnepély az összes jelenvoltakra mély hatást tett.

— **A király Pólabán.** Pólaból írják: Mikor a király tegnap délelőtt a Verudella-erdőt meptekintette, tiszteletére özlővést rendeztek. A király a sikerült lövések fölött több ízben fejezte ki megelégedését. Ezután Isztria közlegei vonultak fel, hogy bemutassák a királynak hódolatlukat. A király a Verudella-erdőből visszatérve, a tengerparti épület előtt fogadta a félkörben felállított küldöttségeket és kegyes szavakban mondott köszönetet megjelenésükért. A király ezután külön fogadta a tartományfőnököket, a parenzói és rovinziói polgármestereket és a trieszti podesztát s félóra múlva a király díszcsónakon szállítására, a Miramare yachtra tért vissza, a melyre rögtön felvonáltak az uralkodó lobogóját. Erre a jelre a kikötőben horgonyzó hadihajók üdvözlővéseket adtak. A Miramarén a király Rinaldini helytartót, Flapp püspököt, a kaptalan és a polai hatóságok küldöttségeit fogadta. Félháromkor a király Val Maggioreba ment, a hol végignézte az aknagyakorlatokat. Ezután ismét visszatért a Miramare yachtra.

— **Klebelsberg Zdenkó grófot,** a kit, mint már jeleztek, Bécsben letartóztatnak, hamis bejelentés miatt negyvennyolc órai fogházbüntetésre ítélte a bécsi kancellár kerületi járásbírósa, a miről levelezünk mai távirata következőket jelenti: Klebelsberg Zdenkó gróf, volt nagy követségi attasé szerdán hamis bejelentés miatt állott az alsergrundi járásbírósa előtt. Klebelsberg gr. ily álláson „Preis Ignác író Olmützből” vett szállást Bécsben, úgy, hogy szállásadónője nem is sejtette, hogy gróffal van doiga. Tegnapelőtt, amikor utójára távozott el lakásából, azt mondotta a gróf szállásadónőnek, hogy három nap leforgása alatt Budapestre utazik, de úgy lehet még aznap visszatér, mert nincs kizárva, hogy akarata ellenére valamely föltartóztatják. Fogságában Klebelsberget az meglepetés érte, hogy tud-

tára adták, hogy egy naryénje több száz-ezer forintot hagyott rá örökségül. Ma délután czellájából átkísérték a grófot az alsergrundi járásbírószághoz, hol a megejtett tárgyalás alapján negyvennyolc órai fogházbüntetésre ítéltek hamis bejelentés miatt, Klebelsberg Zdenkót annak idején tudvalevőleg a magyar bíróságok ellen intézett sajtótámadások miatt fegyházbüntetésre ítéltek, de a gróf a büntetés elő megszökött. A mikor a mai tárgyaláson azt kérdezte tőle a bécsi járásbíró, hogy miért jelentett be hamis adatokat, azt válaszolta, hogy el lévén ítélve, nem akarta kilétét leplezni.

Bíró: Ön tehát el akarta igazi nevét titkolni?

Klebelsberg gróf: Igen.

E vallomás alapján a grófot elítélték. Az ítélet kihirdetése után Klebelsberg gróf kijelentette, hogy nem főlebbez, hanem bele nyugszik az ítéletbe. Ma kiszabott büntetése kitöltése után a grófot ismét átadják a bécsi országos törvényszéknek, mivel kiadatása iránt a tárgyalások a magyar kormánnyal még folyamatban vannak. Hogy kiadják-e, kétségesnek látszik, mivel a saját útján elkövetett kihágás az osztrák törvények szerint büntetett nem, hanem csak kihágást képez, ezért pedig Ausztriába idegen állampolgárt még soha ki nem szolgáltatnak.

— **Alsó-Kubin veszedelme.** Óriási pusztulás hírére hozza Árvamegye fővárosából a táviró. Alsó-kubin fele leégett. A pusztulás a szomszédoktól támadt réa. A közel fekvő Nagy-Biszterce községben tegnap tűz ütött ki. Óriási orkán dühöngött és rövid időn lángtengerben szórt az egész falu. Egyik háztetőről a másikra csapott át a tűz és mentésre gondolni sem lehetett többé. A község végleg leégett. A vad szélroham magával ragadta a szikrákat és szórta az üszköt mindenfelé. Így jutott a vész a szomszédos Alsó-Kubinba is. Valóságos tűzeső omlott a városra. A levegőben ezernyi tűzes üszök keringett. Bősebben hordta őket a szél minden irányban. A lakosság rémülten kísérlete a mentést, ez azonban meddő munka volt. Nemokára itt is kitört a tűz és a vészharangok kongása zugott a pusztulással terhes levegőben. A tűz óriási gyorsasággal terjedt. Az emberek alig hogy egy bórrel menekülhettek ki a lángokban álló utcák közül a szabadba. Rettenetes jelenetek fejlődtek ki; az égő házak ropogásába sirás és jajveszékélés hangja vegyült bele. A középületek között, a melyek a vész martalékává lettek, fájdalom, elpusztult a katolikus templom is. A város felé elpusztította a tűzvész. A kár, a pusztulás egyelőre kiszámíthatatlan. Árva-megyét nem hagyja cserben a balsors; hűségessen felkeresi minden esztendőben a nyomorúság. Tavaly inség, most tűz nyomorítja meg őket. Tavaly a föld lett mostoha hozzájuk, most a fedél pusztult el a fejük fölül. Árva-megye újból az ország köznyúlterére szorul s a köznyúlteret bizonyára ezuttal sem fogja cserben hagyni ezt a sorsüldözte népet.

— **Hegyomlás emberáldozattal** Alig néhány hete, hogy a titeli hegyszakadás egy nyilvános mulató vendégeivel egyetemes eltemetést s máris újabb hasonló katasztrófáról érkezik onnan távirat. Ma reggel három óra tájban a titeli fensik oldalából egy kétszáz méter hosszú s harmincz méter széles hegytömeg leszakadt és az omlás szélén levő hajlékot a benne lakó Csabi Antal és háromtagu családjával együtt eltemette. A katasztrófa pillanatában a közelben lakók mind kiszaladtak az utcára, mert a hegyomlás erre mint valami földrengés ráta a házakat. A leszakadt hegytömeg nagyobb része a fensik lábánál elhaladó Tiszába omlott s elszakította egy kikötött uszályhajó kötelét. A hajó személyzete ennek köszönheti, hogy a romok alá nem került. Az elszakult hajót a víz hatalmas hullámai, a melyeket a beomló tömeg felkorbácsol, messzire elhajtottak a parttól. A mentési munkákat csak nehezen lehet folytatni, mert a hegy oldala kisebb-nagyobb darabokban folytonosan omlik. A katasztrófát annak tulajdonítják, hogy a Tisza árja a hegy alját kimosta a hegyet pedig a hosszas esőzés meglazította.

— **Nagy idők tanuja.** Hajdusoboszlóról írják: hogy idős Kiss Dániel, az 1848—49-diki időknék egyik legtiszteltebb alakja, hajdumegyei árvaszéki ülnök, a szoboszlói kerületnek az 1881—49-iki ülésszakban orsz. képviselője, a függetlenségi és 48-as pártnak rendíthetetlen híve és haduszoboszlói vezére, ki az egész vidéken nagy tiszteletben állott, két napi szenvedés után agyszélhűdésben e hó 8-án 75 éves korában meghalt. Az elhunyt igazi Boeska-ivadék valóságos példányképe, magyar és hazafi minden ízében, békeszerető, jótékony, nemesszívú ember. A szoboszlói hajduknak valóságos zarándokhelye volt vendégszerető háza, a hol köz- és magánügyekben atyai jótanácsokat, a szülőkódoknak pedig anyagi támogatást is juttatott. Tettek idején csendes természete mellett a legerélyesebb akaraterő és a tettvágy kötelességerzete lelkesítették.

— **Az új országház berendezése.** Az új országház belső berendezésének és beburkolásának költségeit két millió kétszázezer forintban állspították meg. Ezt az összeget a következőképp fordítják az

egyeb munkanemekre: a díszfestésre és aranyozásra 455.489 frtot, a fából készítenő mezezetekre és faburkolásokra 658.907 forintot a helyiségek beburkolására 412.046 forintot, üvegfestésre 161.281 forintot, strukkomunkákra 180.725 forintot, a két ház és a delegáció üléstermeinek márványszükségletére és kályhákra 87.624 forintot és a kupolacsarnok és díszlőcső festő, aranyozó, rézben bronz és márvány munkáira 243.927 forintot. A fölörölt csoportösszegek egyelőre természetesen csak átlagok alapján, tehát hozzávetőleg vannak megállapítva s a munkanemek egyes részleteiben véglegesnek még nem tekinthetők. A végleges költségvetések csak a belső berendezés részletes terveinek teljes megállapítása után fognak elkészülhetni, a mely tervek névze azonban szigoruan meg van szabva annak szem előtt tartása, hogy a belső berendezés és beburkolás összes költségei nem haladják túl a 2,200.000 forintot.

— **Verne Gyula összes munkáinak** egyedül jogosított képes magyar kiadásából a 8—10 füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A három füzet a „Rejtelmek sziget” végét közli Szász Károly és az „Utazást a holdba” Gaal Mózes új fordításában s rendkívül gazdagon van illusztrálva. Az eredeti díszkiadások 102 művészi fametszete magyarázza bennük a regényes és megkapó események sorát. Ez új olcsó kiadás egy-egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésében. Előfizetheti a vállalat 1 frtjával 5 füzetre akár a Franklin-Társulatnál, akár a könyvárusoknál.

— **A párbajok komikuma.** Eredeti két „lovagias ügy”-ről veszünk hírt. Az egyik Németországban történt és lefolyása a következő tragikomikus módon esett meg: Egy német város korcsmájában vitába elegyedett X ur Y-al. Az előbbi az utóbbit arczul ütötte, mire Y kénytelen volt provokálni X-et. Az ellenfelek szemben állottak már egymással és a karabinerek meg valának töltve. Az első lövés joga a sértett féle volt. Y ur tehát kiállott és retentő szívfájdalmak között kérte a mindenhatót, hogy ne engedje meg hogy ő rettenetes bünt kövessen el. Erre aztán elsütötte pisztolyát a bámulatos nyugalommal álló X-re, a kinek a hiedegvérét nem tudta eléggé csodálni. A lövés után baj nem történt. Már most következett az X. lövése. Szegény Y. halálós kinok között vett mimikailag buscot a familiájától. Y. pedig erősen és sokáig czéloolt. A lövés után ismét a teljes sértetlenséget konstátálták. Ekkor Y. olyan örömkialtásban tört ki, hogy elhallották egy pár kilométernyire. Az X. ur rengeteg lelki nyugalmának titka egyébként abban leli forrását, hogy a két halálos ellenség közül ő volt az a ki tudta, hogy a pisztoly csak puska porral van töltve.

A másik affér, a mely nem sokkal kevesebb bolondos, Rómában történt és jekképpen esett meg: Egy római ügyvéd durván megsértett nyilvános helyen egy urat. Az ur elküldte hozzá segédeit. Az ügyvéd megtadta az elégtétel-adást. A segédek a párbaj-kódexre, a lovagiaság szabályaira hivatkoztak. Erre az ügyvéd kijelentette, hogy a lovagiaság szabályainak kodifikálásában nem vett részt, azt alá nem írta s így magára nézve kötelezőnek el nem ismeri. A segédek erről a különös feleletől nyílt levélben tudósították megbízójukat, a lelke kötvén neki, hogy ezzel jáz ügygyel többé ne törődjék. Római körökben, mint levelezőnk írja, nagy humorral, jókedvűen komatálják az ügyvédek eredeti álláspontját.

— **A trombitás tragédiája.** H-Szoboszlóról írják: Három esztendeig ette Farkas (aliás Talu) Lajos czigányfiu a császár kenyerét, s fölvitte egészen az ezred-trombitásáig. Mikor kiszolgált a három esztendő, haza huzta a szíve s itthon megönlött. Nyáton dologból, télen trombitálásból tartotta fenn magát és családját. Bombardós volt egy tízedrendű bandában. A mult télen egy paraszt lakodalomban egyik kollégájával összeveszett egy darab kalácson s társát megkéselte. A debreczeni kir. törvényszék hosszabb idejű börtönbüntetést mért Farkas Lajosra. A napokban kellett volna megkezdeni büntetését. Ő azonban ezt nem várta be. Félakasztotta magát s már el is temették. Felsége s egy kis csecsemője siratja Farkas Lajost, az ezred trombitását.

— **Önműködő vendéglő.** Már ilyen is van és pedig Berlinben a teologiai kiállítás olasz osztályában. Tulajdonosa egy olasz, a ki nyolcz hónap óta fényes üzleteket csinál. Köröskörül vannak az automata-eszközök és készletek. Ha beledobunk 10 fillért, kiugrik egy kosárka kenyér, ha többet dobunk be, jönnek az italok és az ételek. Sőt ha fizetni akarunk, akkor még a csengetést is automat-uton végezethetjük. Hogy milyen feltűnést kelt a dolog Berlinben, annak illusztrálására legyen elég elmondani, hogy a mult vasárnapon elkölt ily automata-módon 2400 kenyér, 9000 pohár bor és 12 ezer csésze kávé.

— **A primadonna audienciája.** Nagy és csónes épület a pénzügyminisztérium palotája, Budapestén komoly és méltóságtejes emberek járnak oda, állandóan frakkban és fehér nyakkendőben. Ma d. u. azután ebbe a nagy és csónes épületbe egy darab tavasz, egy darab napugság lopozott be, Kürty Klára volt audiencián Lukács László pénzügyminiszternél. A nagy előszobában a főntebb említett komoly és méltóságtejes ember között hirtelen nagy élénkség, zugás bugás támadt és fekete ruhás asszonyok, akik valamely trafik érdekében fíradtak át Budára leplezetlen kíváncsisággal csodálták meg a dívát, amint papjának a karján belebegett várakozók közé. Szavahihető tanuk állítják, hogy Kürty Klárán ez alkalommal a legmagasabb foku lámpalámp volt észlelhető, hogyne, hiszen életében először volt audiencián! Ez pedig bizonyára súlyosabb dolog, mint kiállni a

népszínház deszkáira és ott több ezer embernek a szemelattára mókázni. Határozottan sáppadt volt és a mikor az érdemrendes ajtó-ór ajtót nyitott neki, az első másodperczben alig tudott szóhoz jutni. Lukács László kezdetben a kellő méltósággal és tekintéllyel hallgatta végig a primadonnát, — de a harmadik másodperczben már ő sem tudta megőrizni a komolyságát, a szigorú miniszter elmosolyodott. A „Toto” jutott eszébe vagy a „Királyné dragonyosa”? Annyi bizonyos, hogy Kürty Klára ragyogó arecczal jött ki a miniszter és olyan boldogan kapaszkodott az apjának a karjába, mintha valami nehéz szerepen esett volna szerencsésen túl. Az előszoba komoly alakjai ismét suttogni kezdtek, a fekete ruhás asszonyok ismét csodálkoztak, azután ismét csend lett a nagy előszobában. Csak egy öreg anyóka nézett Kürty Klára után és irigyen sóhajtozta.

— **Szerencsétlenül járt légghajós.** Drezdában ez idő szerint több amerikai és német légghajós végzi mutatványait. A produkciók eddig mind sikerültek, de hétfőn könnyen végzetessé válható baleset érte az egyik ballon utasait. A „Feldschlösschen” nevű mulatóhely kertjéből ugyanis este hét óra körül bocsátottak utnak egy óriási légghajót, melyben Miss Mila Smith és Priebz vakolatgyáros ültek. Zeneszó és pezsgőpalackok durrogása kísérte felszállásukat, de alig emelkedtek mintegy ötven méternyire, a léggömb nekiment a távirósdronyoknak, a melyek a kosarat tartó köteleket az egyik oldalon egy pillanat alatt átvágták. A kosár ennek következtében felbillent s Miss Smith az ezernyi nézőközönség rémült kiáltásai közben lezuhant. Még szerencsének nevezhető, hogy egyenesen a sörház ereszének csatornájába bukkolt, a honnan össze-visszazúzóva hurocolták ki. A tömeg, mely már halottnak hitte, örömrivalgásban tört ki, a mikor látta, hogy még él. Utitársát csak lélekjelenléte mentette meg hasonló sorsból. A gyáros ugyanis a katasztrófa pillanatában egy épen maradt kötélt fogódzott s onnan a távirósdrony lemászott a földre. A bátor gyárost a nép váliara emelve, nagy ovációkban részesítette, míg szerencsétlen utitársrője iránt, a kinek sebei talán komoly természetűek, nagy részvét mutatkozott. A fennakadt léggömböt ezután a szelep felnyitása által szállították a földre.

— **Bismarck és a szászok.** Friedrichsrubéből jelentik: A szász deputációnak tegnapi fogadtatásánál Bismarck herczeg a reggeli előtt ismét felszólt. Köszönetet mondott azért, hogy őt megtisztelték. A szászok jövetelet a békepipa felajánlását tekintik. A herczeg azt mondta, hogy a miniszterekkel szemben nagyobb elnézést kell tanúsítania, mint az eddigelé Németországban szokásban volt. Poharát a szász városokra emeli.

Szerkesztőségi üzenetek.

M. R. Helyett. Csak a napokban olvastuk, hogy a Rotschildok vagyona jelenleg tíz milliárd frankra rug. Ebből a franczia Rothschild ágra egy milliárd jut. 1875-ben még fele sem volt ennek az összegnek, tehát a Rotschildok vagyona 18 év alatt megkétszereződött. Kiszámították, hogy ez a tőke 1965-ig, ha ugyan ebben a tempóban növekedik, 300 millióra fog növekedni, melynek évi kamataival Franciaország 37 millió főnyi lakosságát el lehetne tartani. 1800. évben a Rotschildok öregapjának tudvalevőleg semmije sem volt, csak a waterlooi csata után kezdett vagyonosodni.

Nemo. Sz. Udvarhely. Az Emke közgyűlésére, hogy kik fognak a központ részéről menni, a holnap választmányi gyűlésen fog bejelentetni. Kolozsvárról, azt hisszük sokan fognak részt venni.

Az „Ellenzék” panaszkönyve.

M.-Vásárhely május 9.

Tek. Polgármester ur!

Mig a megérdemelt királyi tanácsosi cím nagyságossá fogja tenni, engedjen meg, hogy csak Tekintetesnek szólítom. Különbön ugy tudom, nem leledzik czimkorságban a mi polgármesterünk, a mi manapság a nagy ritkaságok közé tartozik.

De a dologra térek. M.-Vásárhely város olyan szép főtérral rendelkezik, hogy kevés város van Magyarországon, mely ilyenmel dicsekedhetne.

Elég rendezett is s elég tisztán is van tartva! De van egy ház a Tranzilvania mellett, melynek kapuja annyira elronditja e szép teret, hogy a polgármester városunk közhajátásának tenne eleget, ha azt akár közbiztonsági, akár tűzbiztonsági szempontból eltávolíttatná.

Ez az egyik kérelem.

A másik egy kis interpelláció féle.

Van-e ugyanis tudomása a polgármester urnak azon botrányos állapotról, mely a vasutról bevezető uton a friss kavicsolás miatt uralkodik?

Ha nincs, méltóztasson csak egyszer kocsi-jával kimenni a vasuthoz, tudom keservesen fog tudomást venni róla.

Hogy micsoda feneketlen bölcsesség hordatta meg ilyen száraz időben ez utat ökol nagyságu kavicsokkal, nem tudjuk.

A polgármester ur, ha megtudja, ismert erélyességével tán segítse rajta.

Egy polgár.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Országgyűlés.

Budapest, május 10.

A képviselőház mai ülése szomorú jelentéssel kezdődött.

Elnök jelentette, hogy Dániel Pál képviselő meghalt.

Következett a pénztári készletekről szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Láng Lajos ajánlotta, mint előadó a törvényjavaslatot elfogadásra.

Ezután Okolicsányi László és Horánszky Nándor beszéltek a javaslat ellen nagy hatással.

Helffy Ignác és Lukács László pénzügyminiszter felszólalásaik után a többség a javaslatot elfogadta.

Delegáció.

Bécs, május 10.

A király a delegációkat **junius 6-ikára** hívta egybe.

Bánffy bukása.

Budapest, május 10.

Helffy Ignác interpellált ma a Házban a Bánffy Agliardi-Kálnoky konfliktusban.

A király kézírata — ugymond Helffy — azt jelenti, hogy **Kálnoky győzött, Bánffy pedig meg van verve.**

Már akkor a miniszterelnök ur huzta a kurtát, mikor Bécsből hazatért.

Ezután kérdezte, hogy megmarad-e a kormány a helyén?

Elküldetik-e a jegyzék a szentszékné?

Bánffy nem tudta mit feleljen Helffy interpellációjára. Hát nem is felelt semmit, Csupán azt jelentette ki, hogy **a kormány méltóságát fenn fogja tartani.**

Aranyhid Bánffynak.

Budapest, május 10.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök szombat este ismét Bécsbe utazik.

Ügye a király döntésétől van függővé téve.

A „Neues Wiener Tagblatt” azt írja, hogy találni fognak valamely módot arra, hogy Bánffynak elégtételt adjanak. (Ugy látszik, Bécsben erősen keresik a módot.)

Natália Belgrádban.

Budapest, május 10.

Keesok Natália királyasszony ma Belgrádba érkezett.

Sándor király elibe ment udvarával édes anyjának.

A királyné fiát a pályaudvaron fogadta Bevonulások az utcán a közönség éljenezte őket.

A királynét, mikor vonata a budapesti pályaudvarba herobogott, óvációban kívánták részesíteni.

A budapesti szerb főkonzul és a szerb kolonia éjjel kimentek a pályaudvarba és a vonalon akarták Natáliát üdvözölni. A királyné azonban nem fogadhatta őket.

„A jogtalan néphez.”

Budapest, május 10.

„A jogtalan néphez” című cikk miatt megindított sajtóper az este ért véget.

A védbeszédek elhangzása után az elnök tárgyilagos összegezése után az esküdtek visszavonultak és 7 órakor a következő verdiktet hirdették ki:

1. Van-e az inkriminált sajtó termékben osztálygyűlöletre való izgatás? Felelet: 9 igen, 3 nem.
2. Pfeifer Sándor-e a szerző? Felelet: 12 igen.
3. Vétkes-e Pfeifer Sándor az izgatásban? Felelet: 8 igen, 4 nem.

A sajtóbírósa erre Pfeifert a btkv. §-ának 2. pontjában körtlirt izgatásban bíróilag is vétkesnek nyilvánította és őt négyhavi államfogházra és 50 forint pénzbüntetésre ítélte. Az elítelt két kezes jóállása mellett ideiglenesen szabadlábon maradt.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó lap tulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Az erdélyi részek legismertebb szállodája

„Hotel Biasini“

Kolozsvártt.

az elhunyt tulajdonos fiára szállván, továbbra is házi kezelésben marad.

A vendégek kényelmét szolgáló számos újítás lépett és lép folytonosan életbe.

Kocsival megálló vendégek, ha a mérsékelt áru zabot és szénát a szállodában veszik, ezenkívül lovaik után istálló-pénzt nem fizetnek.

Pontos kiszolgálást, tisztaság, olcsó árak tekintetében csakhamar páratlanul fog állani a

326. (1—5)

„Biasini szálloda“

Kolozsvártt.

A HOMORÓDI SZÉNSAVAS VASAS FÜRDŐ.

Évad kezdődik folyó évi június hó 15-én.

„Homoród-fürdő“ hazánk, sőt az egész Continens legvasasabb fürdője.

Fekszik Udvarhely megyében, Sz.-Udvarhelytől 16 km. távolságra.

Ide utazhatni a magy. államvasút Kolozsvár-brassói útvonalán Héjasfalvára és innen a Héjasfalva-sz.-udvarhelyi székely vasúton közvetlen összeköttetéssel, Sz.-Udvarhelytől kényelmes bérkocsik állanak rendelkezésre, honnan 1 1/2 óra alatt érkezhetsz Homoródra.

Maga a fürdő fenyves erdő által minden oldalról védett, szélmentes, két havasi pataktól átszelt gyönyörű völgyben fekszik.

Van 5 szénsavas ivókútja (borviz), 2 hideg fürdője és egy ujonnan épített, gőzkazánal melegített kényelmes meleg-fürdője, több kilométerre kiterjedő fenyves sétater. Naponta kétszer két-két óráig tartó kitűnő cigányzenekar szórakoztatja a közönséget. Közeli és távoli kiránduló helyek. Helyben állandó fürdőorvos, kézi gyógytár és postahivatal.

Orvosilag javallatik e fürdő: vérszegénység, általános testi gyengeség, főleg női bántalmaknál, mint méheltérítés, rendetlen havadás, a méh hurutos bántalmainál és magtalanságnál.

A vendéglőt SIMÓ JÁNOS sz.-udvarhelyi szállodás látja el, ki több éven át Sz.-Udvarhelyen közmegegyezést és elismerést nyert.

Szintén szállodájában a fürdőre vonatkozó bérkocsik a n. é. közönségnek rendelkezésére állanak.

A lakások bére hetenkint 5 frttól 7 frtig vannak megállapítva.

Június 15-től július 1-ig a lakások béréből 30% leengedtetik.

Mindenemű felvilágosítással szívesen szolgál:

Kápolnás-Oláhfal, 1895. márcz.

190. (5—6)

CSIKI AMBRUS,

több évi bérlet.

Uj deszka- és épületfa-raktár.

Van szerencsém a t. cz. építő közönséget és asztalos urakat tiszteltetlennel értesíteni, miszerint

Kolozsvárt, külközép-utca 9. sz. a. (Fenich-féle házban)

a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő

deszka- és épületfa-raktárt

állítottam és rendeztem be.

Hosszas évek alatt az itteni „Fraenkel Simon és fia“ cégnél mint üzletvezető nyert szakértelem, valamint jutányosan beszerzett anyagok következtében abban a helyzetben vagyok, hogy minden kívánságnak a legolcsóbb árak mellett megfelelni tudok.

Raktáromban mindenemű épületfát, fűrész-anyagot, léczet, zsendelyt, a legjobb minőségű asztalos- és mindenféle kemény fűrészelt fákat; továbbá mint a budapesti magyar furnir- és asztalos kellekek gyár részvénytársaságnak képviselője, különféle belföldi és amerikai furnirt, léczet és képfaragó-árakat nagyobb készletben tartok.

Tisztelettel

330. (1—10)

TYROLER GYULA.

BERBEADÓ

„Európa“-szálloda,

(tizennyolcz fényesen butorozott vendégszobával, diszes nagy ebédlő terem stb.)

Deesen.

Értekezhetsz ugyanott tulajdonos: NALÁCZY FARKASSAL.

299. (5—6)

Specialis borok

eladók.

Kolozsmegyében, a vasút közelében.

120 Hektoliter

Oporto, Risling, Sauvignon, Carbenet, Tramini.

Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

324. (2—3)

ELADÓ

a Rákóczy-hegy 106. szám alatt

egy gyönyörű szép épülethely,

vízvezetékek ellátva, egy nagy kiterjedésű szőlővel, melyben a legnemesebb fajszőlők és gyümölcsök teremnek.

Értekezhetsz Stana Ilona déli-gyümölcs üzletben, főter 25. szám.

329. (1—1)

Eladó házas-telek.

Széchenyi-tér 26. számú

házas-telek,

mely áll: 5 szoba, 2 konyha és egy jó forgalmú fűszer-üzlethöl,

más vállalat miatt előnyös feltételekkel, szabad kézből eladó.

Értekezhetsz ugyanott.

297. (5—5)

Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmied!

mondja a német példabeszéd.

Joggal mondhatom én is ezt az üzletemről, mert csak egy ilyen nagy üzlet képes óriási mennyiségű árucikkeket készpénzen s más előnyök mellett megvenni, a mely előnyökben a vevő okvetlen részesül.

Magánvevőkhöz gyönyörű minták ingyen és bérmentve.

Gazdag mintakönyvek, a melyen még soha sem volt, szabóknak bérmentetlen.

ÖLTÖZETEKRE VALÓ KELMÉK

Peruvien és dosking a magas clerus számára, szabályszerű kelmék a cs. és kir. hivatalnok-, veterán-, tüzoltó-, tornász-, cseléd-egyenruhákra, teke- és játékasztalokra és kocsai bérletre. Nagy raktár steier, tirol és karintiai Lodenekből férfi és női ruháknak — eredeti gyári áron — oly nagy választékban, a melyet egy 20-szoros verseny sem tud elérni. Nagy választék finom és tartós női posztókból, divatos színekben. — Mosó szövetek, utazó plaidek stb. 4 frttól 14 frtig. — Szabó hozzávalók: bérletek, gombok, tű, zserna stb.

A ki jó, értékes és tartós gyaipj-szövetet keres, nem pedig a szabó fáradságára sem érdemes olcsó rongyokat akar vásárolni, az forduljon

STIKAROFKY JÁNOS-HOZ BRÜNNBEN.

(Ausztria Manchestere.)

Állandó posztóraktár fél millió értéken felül.

Szétküldés csak utánvétellel.

Óvás! Ugyanők és házalók gyakran használják fel a „Stikarofsky áru“ nevet kétes értékű cikkekire. Figyelmeztetjük a t. közönség, hogy ilyen egyéneknek semmi feltétel mellett sem adok árakat eladásra. 141. (19—24)

Nagyméltóságu

Báró Kemény Kálmán ur

maros-vécsi birtokán

15 darab erdélyi fejta

tenyészbika

eladó.

Értekezhetsz Vadasdi Kálmán jószágigazgatóval.

331. (1—3)

281. (2—5)

A még eddig fölülmulthatatlan

MALARTSIK-féle

es. és kir. kizárólag szabadalmazott

Patkányirtó-pogácsa

a legbiztosabb szer patkány és egerek kiirtására.

Ára csomagonként 15 és 30 kr. — Viszont elárúsítóknak 40 kis és 20 nagy csomagból álló postaküldeményt 8 frt 30 kr-ért bérmentve szállítok.

Próbaképen — 2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető: MALARTSIK GYÖRGY, a cs. és kir. osztr.-magy. kiz. szabadalmak tulajdonosánál Sátoralja-Ujhely.

Raktár Kolozsvárt: Gergely Ferencz gyógyszer-kereskedésében és Tanács József gyógyszerésznél. Főraktár M.-Vásárhelyt: Nagy Sándor gyógyszer-tárában a „Vörös kereszt“-hez

Egész friss

vetemény, virág-

és

gazdasági magvak

tiszta és megbízható minőségben kapható:

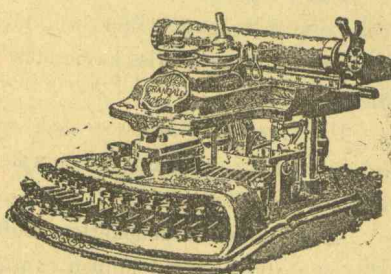
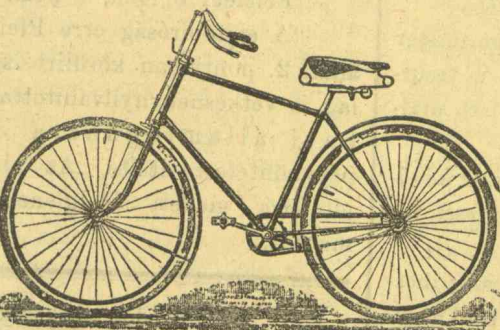
Tauffer Ferencz utódánál Kolozsvárt,

erdélyrészi első és legnagyobb magkereskedésében.

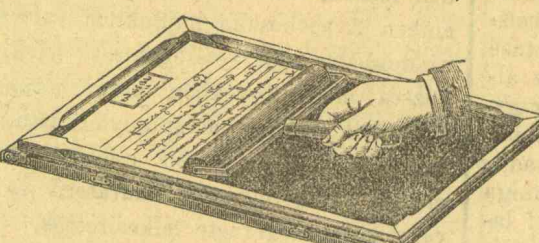
Ajánlok államilag ólomzárolt francia és magyar luczernát, lóherét, fűmagvak, répamagvak stb.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Nagy raktárt tartok az összes gazdasági gépek és eszközökből; ugymint: ekék, boronák, fűkaszálok, arató-gépek, széna-gyűjtők, cséplőgépeket kéz- és lóerőre, rosták, trieurók stb.

A kerékpár-sporthoz szükséges összes felszerelések legjobb minőségben, legolcsóbban nálam beszerezhetők. — Angol és belföldi gyártmányú bicyclik nagy választékban; továbbá a „Crandall“ amerikai gyorsíró-gép, a „Kosmopolit“ emeltű rendszerű írógép, az „Edison-féle Mineograph“ iratsokszorosító készülék mindig raktáron vannak és nálam gyári árakon beszerezhetők.

150. (21—x)